

Η τόλμη των Μυροφόρων

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

«Ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτὸν»

Τὸ μυστήριο τῆς θείας οἰκονομίας τὸ ὑπῆρέτησε ὀλόκληρη ἡ κτίσις. Ὅταν Ἐκεῖνος ἄπλωσε τὰ χέρια Του πάνω στὸ Σταυρό, ἡ γῆ σείσθηκε, τὰ μνημεῖα ἄνοιξαν, οἱ νεκροὶ διαμαρτυρήθηκαν, ὁ ἐκατόνταρχος ὁμολόγησε, ὁ ἥλιος σκοτίσθηκε, ἡ Παναγία ἔκλαψε, ὁ Ἰωσήφ κήδευσε καὶ οἱ μυροφόρες γυναῖκες «ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτὸν» (Μάρκ. 16,1). Ἐνῶ στὴν παλαιὰ ἐποχὴ ἡ γυναῖκα γινόταν διάκονος καὶ αἰτία τῆς πτώσεώς μας στὴν ἁμαρτία, ἀντιθέτως σήμερα βλέπουμε στὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τὶς μυροφόρες γυναῖκες νὰ γίνονται ταχυδρόμοι τῆς χαρᾶς. Ὁ Εὐθύμιος Ζιγαβηνὸς τὸ σημειώνει: «Ἐπειδὴ πάλαι γυνὴ γέγονε τῷ ἀνδρὶ διάκονος λύπης, νῦν γυναῖκες γίνονται τοῖς ἀνδράσι διάκονοι χαρᾶς». [\(περισσότερα...\)](#)